

Getuigenis van een Joodse weduwe

Mijn man is in 2005 op de leeftijd van 36 jaar overleden. Hij was een trouwe gelovige. Hij las dagelijks de Bijbel en ook de kalender 'Het Goede Zaad'. Hij heeft enorm veel geleden in zijn leven: hij had geen vader, en zijn moeder stierf op jonge leeftijd. Maar toen hij 7 jaar was, kwam hij tijdens een vakantie in een gastgezin waar hij zich thuis voelde. Later begon hij zelf de Bijbel te lezen, en het was of hij er helemaal in opging. Hij zei altijd tegen me: 'Het is God alleen Die me de kracht heeft gegeven uit de misère te komen, anders was het slecht met me afgelopen. Hij heeft me de goede weg laten zien'.

Mijn man geloofde dat Jezus Christus voor hem heel persoonlijk was gestorven en weer opgestaan. Hij was nederig en niet jaloers, en zei altijd: 'Dank U wel, Heer!' Ik ben zelf Joods, maar dankzij mijn man lees ik 'Het Goede Zaad' en de Wet van Mozes, en ook de Bijbel van mijn man, want ik heb respect voor hem gekregen.

Ik schrijf u dit om de lezers te laten begrijpen dat het nodig is te geloven – in God te geloven. Want Daarboven waakt Hij over ons, en geeft ons de kracht. Ziet u, nu ik mijn man verloren heb, heb ik het erg moeilijk. Maar bij het doorlezen van de Bijbel las ik een gedeelte waar staat dat we niet moeten klagen en huilen over onze moeilijkheden (Luk. 8:50-55). Dat heeft me weer moed gegeven. Ik heb begrepen dat God tegen me wil zeggen: 'Nathalie, zet je in voor je zoontje!' Daarom wil ik ook zeggen tegen iedereen die in moeilijkheden is en het gevoel heeft in een eindeloze donkere tunnel te zitten: er is een uitgang aan de tunnel. Die uitgang is als we gaan zien op God Zelf!

'De Heer heeft mij bijgestaan en mij gesterkt' (2 Tim. 4:17).